

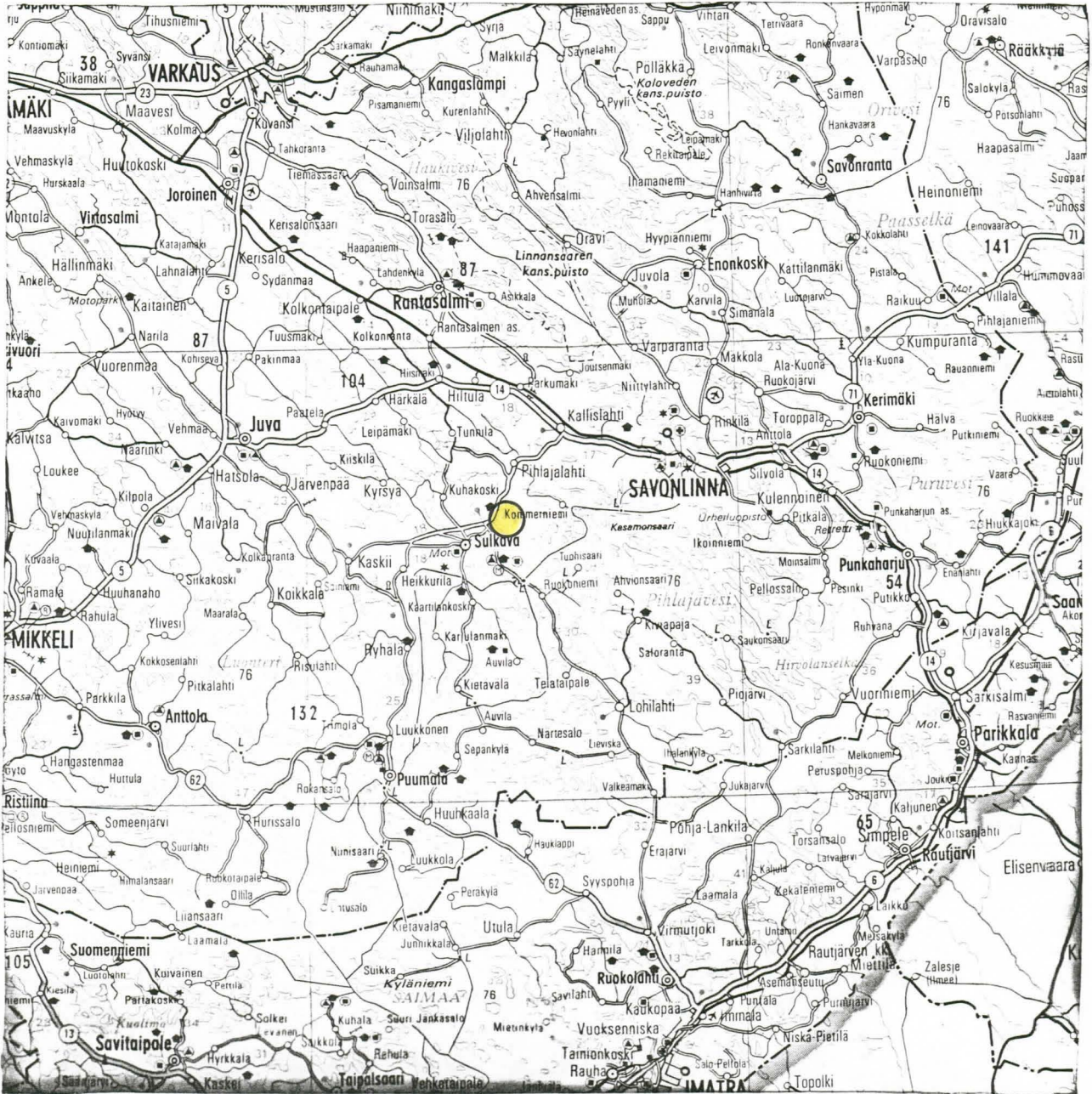
SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO
KOEKAIVAUS AJOITTAMATTOMALLA
RÖYKKIÖALUEELLA
KESÄKUUSSA 1992

Hannu Poutiainen

SISÄLTÖ

Sivu

I	Tutkimuskohde	3
II	Tutkimushistoriallinen tausta	5
III	Kenttätyöt vuonna 1992	6
IV	Yhteenveto	12
	Kirjallisuutta	14
	Kuva- ja negatiiviluettelo	15
	Liite Kaivauskartat	16 - 21
	Liite Valokuvat	22 - 24

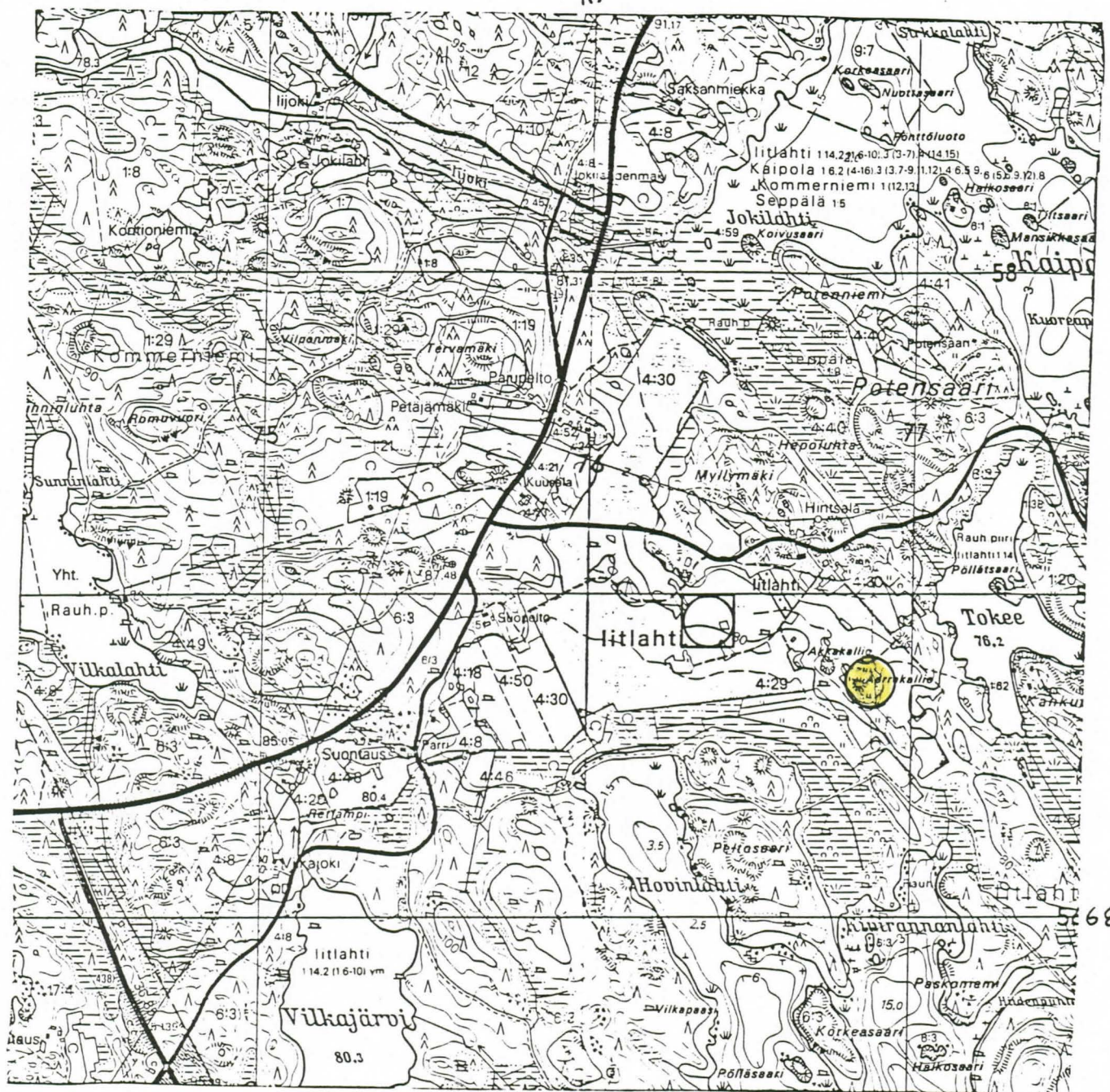

AUTOILIJAN TIEKARTTA, SUOMI, 1:800 000, 1992

SULKAVA HITLAHDEN HOVI

3576

58 kaira

56856

PK-OTE 3144 12, 1:20 000, 1988

IITLAHDEN HOVI KARREKALLIO

I Tutkimuskohde

SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO

Tutkimusalueen sijainti

pk 3144 12

x 6856 72

y 3576 84

z 85 - 90

Kunta: Sulkava

Kylä: Iitlahti

Tila: Iitlahti 4:29

Maanomistaja v. 1992: Ilari, Sirkka ja Touko Hintsanen

Iitlahti 58700 Sulkava

Puh. 957 - 712 41

Kohde: Ajoittamattomia kiven ja maan sekaisia röykkiöitä

YMPÄRISTÖNKUVAUS:

Iitlahden hovi sijaitsee Sulkavan kirkolta puolenkymmentä kilometriä koilliseen. Lähin kaupunki on Savonlinna, jonne on linnuntietä itäkoilliseen noin 25 km. Hovin viljavat pellot sattuvat kapeahkon ja liiki kolme kilometriä pitkän Iitlahden rantamille. Tämä lahti, jonka pohjukkaa kutsutaan Hovinlahdeksi, on laajan ja saaristaisen Pihlajaveden luoteisosassa.

Pihlajavesi on ollut ja on edelleen yksi Saimaan alueen merkittävimmistä vesiväylistä. Esimerkiksi eräs karjalaisten tärkeimpiä kauko-reittejä Kainuuseen ja Pohjanlahdelle kulki juuri Pihlajaveden kautta ylös Haukivedelle.

LÖYDÖT: KM 27659:1-7, palanutta savea, keramiikkaa, rautakuonaa ym. (diar. 31.12.92)

AIEMMAT LÖYDÖT: KM 19614, 24964, 27075:1-16.

TUTKIMUKSET:

Hurre, M. 1975 tark., Poutiainen, H. & Sepänmaa, T. 1990 tark., Koponen 1991 inv., Poutiainen, H. 1991 koekaiv.

II Tutkimushistoriallinen tausta

Kohteen ympäristöä ovat käyneet aiemmin tutkimassa sekä Matti Huurre (1975) että Leena Lehtinen (1989). Huurre keräsi tarkastusmatkallaan Koira- eli Aarrekalliolta "Ajaltaan epämääräisiä löytöjä (---) epämääräisestä kivirauniosta." Hän mainitsee alueella olleen rakennuksia. Löydöt (KM 19614) sisältävät yhden palaneen luun sirun, 19 palaneen saven palasta ja 30 kappaletta kuonaa.

Maakunta- arkeologi Lenna Lehtinen (suull. tied.) on käynyt tarkastamassa rautakautisen irtolöytöpaikan. Kyseisen esineen - kirves (KM 24964) - löytöpaikalta ei kuitenkaan löytynyt mitään rautakautiseen muinaisjäänökseen viittaavaa.

Huhtikuun loppupuolella 1990 tehdyn käynnin yhteydessä havaitsin Aarrekallion itäpuolella toistakymmentä rauniota. Rauniot, jotka ovat tiukan ja vahvan turpeen peittämiä, vaikuttivat huolellisesti kasatuilta ja mm. sen takia kiinnostavilta.

Loppukesällä 1990 inventointia jatkettiin museon ja museoviraston yhteistyönä (Poutiainen & Sepänmaa 1991). Aarrekallion itäpuolisella laidunalueella kaivoimme kolmeen raunioon pienen koekuopan kuhunkin. Tehtyjen havaintojen perusteella päättelimme, että rauniot ovat kiven- ja maansekaisia sekä maanpäällisiä, ts. kulttuurikerros ja kiveys eivät tuntuneet jatkuvan alkuperäistä maanpintaa syvemmälle. Nokea, hiiltä, humusta ja kivennäismaata sisältävä kulttuurikerros oli paksummillaan noin 35 cm. Löydöt (KM 27075:1-6) olivat epämääräisiä: hevosenkengän naula, rautaesine tai -esineen katkelma, pii-iskos ja 31 palaneen saven kappaletta. Tulosten perusteella oli selvää, että raunioiden funktion ja iän selvittämiseksi alueella olisi tehtävä koekai-
vaus.

Vuonna 1991 Aarrekallion pohjoispuoliselta peltoalueelta löytyi liiviläisen killingin väärennös 1400/1500-luvun vaihteesta ja kierteinen rautatanko (KM 27075:15), jonka toinen pää on taivutettu lenkiksi. Artefakti muistuttaa Mikkelin löytöpaikoilta peräisin olevaa esinettä, jonka P.-L. Lehtosalo-Hilander (1988) on tulkinnut naskaliksi.

Aarrekallion alueella 1991 tehdyissä tutkimuksissa yksi raunioista

(nro 2) osoittautui historiallisen ajan uunirakenteeksi. Sen vierestä tuli kuitenkin rautakauden tyyppin keramiikkaa (yksi selvä palanen - KM 27075:12). Toinen avatuista rökkiöistä (nro 1) osoittautui ongelmalliseksi: siitä ei löytynyt mitään ajoittavaa - tosin yksi tunnistamaton pronssiartefakti - eikä esimerkiksi hautaukseen viittaavaa, joskin sen rakenne ja kulttuurikerros on 'hautarauniomainen'.

III Kenttätyöt vuonna 1992

Yleistä

Kenttätyöt Iitlahden hovin Aarrekallion alueella aloitettiin juhannuksen jälkeen. Kaivauksenjohtajana toimi tutkija Hannu Poutiainen museovirastosta.

Työntekijöiden määrä vaihteli päivittäin jonkin verran: työntekijät - yksi arkeologi ja arkeologian opiskelija sekä muutamia arkeologian harrastajia - olivat kaikki vapaaehtoisia. Mukana olivat seuraavat arkeologiasta kiinnostuneet: Antti Bilund, Virve Heilimo, Martti Koponen, Risto Kupiainen ja Pekka Tiainen. Kaivauksiin kävi tutustamassa Sulkavan historian kirjoittaja, prof. Paavo Seppänen, ja joukko paikkakuntalaisia.

Kenttätutkimus kesti seitsemän päivää (viisi arki- ja kaksi pyhäpäivää), ja työpäivät olivat pituudeltaan kahdeksasta kymmeneen tuntia.

Koekaivauksen toteutus

Koordinaatiston suunta (20°) ja kiinnitys toteutettiin kuten vuonna 1991 (ks. yleiskarttaluonnos). Korkeuskiintopisteen lukema oli 1.40 ja kiintopisteen korkeus 86.18 m mpy.

Rökkiöitä ja niiden ympäristö tutkittiin kairaamalla ja koekuoppia kaivamalla. Kaksi rauniota avattiin osittain: toisesta (raunio 1, josta v. 1991 kaivettiin puolet) puolikas, toisesta (raunio 7) kolme samsuuntaista koeruutua (1 x 2 m). Turve poistettiin lapiolla, minkä jälkeen kaivamista jatkettiin pääasiassa lastalla.

Raunio 1

Noin 2x4 m kokoisesta rauniosta avattiin puolet (lounaiskulman x/y = 223/394), minkä jälkeen kaivauksessa edettiin tasokaivauksena kivikerroksittain alaspäin.

Rauniota peitti tiivis turve, jonka alta paljastui selvä kiveys ja kulttuurikerros (humusta, kivennäismaata, nokea). Kivet olivat pääasiassa varsin pieniä, nyrkin kokoisia. Rauniota näytti myös tällä puolella kiertävän jonkilainen reuna- tai kehäkiveys. Ylemmät kivikerrat ja kulttuurikerrokset olivat eivät poikenneet siitä, mitä v. 1991 koe-kaivauksen yhteydessä todettiin. Tämän vuoksi - ja koska merkittäviä löytöjä ei tullut - raunion nyt kaivetusta puoliskosta piirrettiin vain alin kivikerta.

Alin kivikerta oli harvempi kuin ylemmät ja koostui isommista kivistä. Kivien väleissä ja niiden alla sekä kallionkoloissa oli noen sekaista maata ja pieniä hiilenkappaleita. Vuonna 1991 todettiin lisäksi, että hiekka oli paikoitellen nokimaa-alueiden kohdalla ja vieressä palanut vaaleanharmaaksi - nähtävästi tulenpidon vaikutuksesta.

Kiveys oli paksuimmillaan noin 50 cm (ylimpien kivien pintalukujen ja alimpien kivien pohjalukujen erotus). Kaivauksen perusteella vaikuttaa siltä, että röykkiö on tekemällä tehty eikä kyseessä ole pelto- tai kaskiraunio.

Raunio 7

Myös raunio nro 7 oli vahvan ja tiukan turpeen peittämä. Heti turpeen alapuolelta (1. krs.) tuli runsaasti palanutta savea ja rapautuneita kiviä sekä nokea ja hiiltä. Ensimmäisen kerroksen löydöistä osa on historialliselta ajalta ja osa on ajoittamatonta massatavaraa. (Taulu 1)

Tasolla 1 kiveys oli selvä ja tiivis, erityisesti ruuduissa 182/438 ja 182/438. Ruudussa 186/438 oli kaksi isoa kiveä ja vain jokunen pienempi, ja nokimaa rajautui kiveyksen alueelle. Toisesta kerroksesta ei

löytynyt mitään ajoittavia artefakteja.

TAULU 1. Raunio 7, löytöjen esiintyminen kerroksittain.

Löytö- laji	L ö y t ö k e r r o k s e t								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Lasi	2/2								
Tiili	7/54								
Rauta- naulat	2/13								
Pii- iskokset	2/1								
Liitu- piiput	1/2								
Punasavi- keram.	6/1								
Rauta- kuona	1/1	2/426		4/246		1/42			
Palanut savi	121/143	5/14				5/3			
Palamat. el. luu	43/279	8/5	1/4			1/2			
Palanut luu	2/1								1/1
Rtk.tyyp. keram.									1/1

Numerosarja, esim. 43/279 = artefakteja 43 kpl/279 g

Ruuduista 182/438 ja 186/438 otettiin esiin vain kiveys eikä niissä edetty syvemmälle.

Ruudussa 184/438 kaivamista jatkettiin pohjaan saakka. Toisessa tasossa kiveys oli edelleen selvä ja tiivis, mutta nokea kivien väleissä oli enää vain vähän. Löytöjä kolmannesta kerroksesta ei tullut kuin yksi palamaton luunkappale. Kolmannessa tasossa kiviä oli selvästi vähemmän kuin ylemmillä tasoilla. Neljännestä kerroksesta löytyi hiu-

kan rautakuonaa.

Neljännessä ja viidennessä tasossa kiveys muuttui harvanlaiseksi, kivet olivat isompia ja alimpana oli yksi laattamainen ja muutama litteähkö kivi. Kulttuurikerros jatkui näiden kivien alapuolella edelleen; laattamaisen kiven alla oli tummanruskeaa likamaata (taso 6). Viides kerros oli löydötön, mutta kuudennesta kerroksesta löytyi rautakuonaa, palanutta savea ja palamattomia eläinten luita.

Välitason 6/7 jälkeen (sekoittunutta humusta ja hiekkaa) kaivausruudussa tuli esiin suorakaiteen muotoinen kulttuurimaa-alue, joka näytti jatkuvan ruoturajan 184 eteläpuolelle. Tämän vuoksi kaivausruutua laajennettiin neliömetrin verran, mutta sitä ennen kaivausruudun eteläisestä leikkauksesta piirrettiin leikkauskartta.

Tasossa 8 kaivausruudussa erottui selvä suorakaiteen muotoinen kulttuurimaa-alue (tummanruskeaa humusta, hiekkaa ja paikoin hiiltä), joka oli kooltaan noin 40 x 75 cm. Kulttuurimaa-alue rajautui ympäröivään kivennäismaahan varsin selvästi ja muodosti matalan kuopanteen. ^{Yhdessä} ~~Yhden-~~ ~~sännestä~~ ~~näköisestä~~ kerroksesta löytyi pieni kappale palanutta luuta ja yksi pala rautakauden tyyppin keramiikkaa.

Koekuopitus

Kaikkiaan kymmeneen raunioon kaivettiin pieni koekuoppa (halkaisija 30 - 50 cm). Kivien poistamista pyrittiin välttämään mahdollisimman pitkälle. Löydöistä, kulttuurikerroksista ja kiveyksistä ks. taulut 2-4.

TAULU 2. Aarrekalion rauniot prospektoinnin perusteella kuvailtuina.

Raunio numero	Halk. metriä	Kiveys/ker-roksia	Hiili/rapaut.kiviä	Löydöt	Huom./K-kuop. syv. cm
1	2.8x4.7	2-5	*/+	L-piipun osia, punas.ker. lasia, hevosen hammas, palan. savea, rautanaula, pronssiartefakti	Kaivaus
2	3.5x3.5	uuni-rakenne	*/+	Tuluspiitä, rtk. tyyppin ker. 1 kpl, palan. savea.	Kaivaus Hist. Raha v. 1757 (vierestä) aika
3	5.0x8.5	4	*/-	L-piipun osa, palan.savea,	Syv. 45
4	5.0x6.5	5	*/+	Kvartsipala, naudan hamp., rautakuonaa, palan. savea	Syv. 60
5	1.5x2.0	--	*/-	Palan. savea	Syv. 15
6	1.5x1.5				Ei k-k.
7	5.5x8.5	2-5	*/+	L-piipun osa, pii-isk., punas. ker., kvartsikiveä, tiiltä, pal. savea, rautakuonaa, rautanaula, hevosenk.naula, palamattomia el.luita, lasia, palanutta luuta, rtk.t. keram. 1 kpl	Kaivaus
8	4.5x7.5	3-4	*/+	Pii-iskos, naudan(?) hamp. palan. savea	Syv. 35
9	2.5x3.0	6	*/+	Palan. savea, naudan luita	Syv. 70
10	2.5x3.0	--	-/-	--	Syv. 40 sek.maa
11	1.5x1.5				Ei k-k.
12	3.5x7.0	Kiveys	*/-	Hioinliippa, palan. savea, naudan luu	Syv. 55
13	3.0x3.5	4	*/-	Palan. savea, palan. luuta	Syv. 45
14	4.5x8.5	Kiveys	*/+	Palan. savea	Syv. 40
15	3.5x6.0	--	-/-	--	
Valli	1.0x28	Kiviä harv.	*/-	Rautaes., -naula, L-piipun osa, keram., palan. savea	Kultt. krs. 40

TAULU 3. Raunio 7, löytöryhmien yleisyys raunioissa yleensä.

Löytölaji	Raunioiden	lkm	Raunio numero
Palanut savi	*****	10	1-4, 7-9, 12-14
Palam. el.luu	*****	6	1, 4, 7-9, 12
Piiartefaktit	***	3	2, 7, 8
Liitupiiput	***	3	1, 3, 7
Rautanaulat	**	2	1, 7
Punasaviker.	**	2	1, 7
Lasi	**	2	1, 7
Rautakuona	**	2	4, 7
Kvartsikiveä	**	2	4, 7
Palanut luu	**	2	7, 13
Rtk.tyyp. ker.	**	2	2, 7
Tiili	*	1	7
Hioinliippa	*	1	12
Pronssiartef.	*	1	1
Rahat	*	1	2

Raunioita yhteensä 15 kappaletta. Näistä kolme on sellaisia, joista ei löytöjä tullut lainkaan. Kahteen röykkiöön koekuoppaa ei kaivettu.

TAULU 4. Raunio 7, löytöryhmien yleisyys eri raunioissa.

Raunio nro	Löytöryhmiä	kpl	Huom.
7	*****	12	Koekaivaus
1	*****	7	Kaivaus
2	****	4	Koekaivaus
4	***	3	Koekuoppa
8	***	3	-"-
12	***	3	-"-
3	**	2	-"-
9	**	2	-"-
13	**	2	-"-
14	*	1	-"-
5		0	-"-
10		0	-"-
15		0	-"-

6		-	Ei kaivettu
11		-	-"-

Valli	****	4	Koekuoppa

IV Yhteenveto

Raunio 1

V. 1991-92 kaivauksissa tehtyjä havaintoja voidaan tulkita seuraavasti. Tulta on pidetty rökkiön alueella ainakin kahdessa kohdassa. Nokea ja hiiltä on sittemmin joutunut tai siroteltu kalliopaljastumien kupeisiin ja väleihin. Tämän jälkeen kallion väleihin ja liepeille on laitettu miehennostannaisen ja -kannannaisen kokoisia kiviä, minkä seurauksena osa niistä muodostaa yhdessä kalliopaljastumien kanssa soikeahkon, liki suorakaiteen muotoisen kehän. Tämän jälkeen suurempien kivien ja kalliopaljastumien päälle on kasattu maata (joukossa

hiiltä) ja pikkukiviä. Koska röykkiön alainen maa-aines on vettä lämpäisevää kivennäismaata, ei isompien kivien alla todettu hiili ja noki liene joutunut sinne solifluktation takia. Tätä otaksumaa tukee myös kaksi muuta seikkaa: nokea oli suorastaan tarttunut kiviin ja paikalla näkyi myös tulenpidon merkkejä.

Ainakin em. tavalla toimien olisi saatu aikaan kyseisen kaltainen kiven ja maan sekainen raunio. Jokseenkin mahdoton on kuitenkin sanoa, olisiko röykkiö tehty kerralla vai olisiko se syntynyt pitemmän ajan kuluessa.

Raunio 1 on säännöllisen muotoinen, soikeahko ja sen korkeus on enimmillään (keskikohdalta) puolisen metriä ja halkaisija 2.8 x 4.7 m. Raunion kehämäisyys näkyy pohjakaavan lisäksi myös siinä, että noensekainen kulttuurimaa ja pienistä kivistä koostuva kiveys rajautuvat varsin tarkasti em. suurempiin kehäkiviin ja kallioon.

Mitään selvästi ajoittavaa rauniosta ei löytynyt - lukuun ottamatta pintakerrosten historiallisen ajan löytöjä -, tosin ruudusta 223/398 löytyi (v. 1991) vahvasti patinoitunut pronssiartefakti.

Raunio 7

Raunio 7 on epäsäännöllisen muotoinen, lähinnä soikeahko ja sen korkeus on enimmillään noin 0.8 metriä ja halkaisija 5.5 x 8.5 m. Kivikerroksia siinä on kahdesta viiteen. Päälimmäiset, lähinnä turvetta olleet kivet olivat rapautuneita. Kulttuurikerrosten, kivien/kiveysten ja löytöjen perusteella vaikuttaa siltä kuin rauniossa olisi erotettavissa stratigrafisesti eri ikäisiä kerroksia. Samoin tuntuu siltä, että raunio on saattanut aikojen kuluessa muuttua.

Pitkälle meneviä johtopäätöksiä raunioista ja merkityksestä ei nyt tehdyn koekalvauksen perusteella voi tehdä. Siinä on kuitenkin sellaisia piirteitä, että voisi olla aiheellista tutkia se kokonaan.

Mikkelissä 31.1.1993

Hannu Poutiainen

Kirjallisuutta:

- Grönhagen, J., Koponen, M. & Poutiainen, H. 1991: Arkeologiset kenttätutkimukset Etelä-Savossa vuonna 1990. - Sihti 1:5-13.
- Huurre, M. 1979: 9000 vuotta Suomen esihistoriaa. Keuruu 1979.
- 1984: Itä-Suomen rautakautinen asutus arkeologian valossa. - Suomen väestön esihistorialliset juuret. Helsinki 1984.
- Kivikoski, E. 1961: Suomen esihistoria. - Suomen historia I.
- 1973: Die Eisenzeit Finnlands.
- Lehtosalo-Hilander, P.-L. 1988: Esihistorian vuosituhatet Savon alueella. - Lehtosalo-Hilander, P.-L. & Pirinen, K: Savon historia I, s. 11-264.

SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO

Kuva- ja negatiiviluettelo, kuvat H. Poutiainen 1992

Kuva	Neg.	Aihe
1	90252	Raunio 7, koeruudusta paljastunut laattakiveys, taso 5. Idästä.
	90253	Raunio 7, koeruudusta paljastunut kulttuurimaa-alue, taso 7. Pohjoisesta.
2	90254	Raunio 7, koeruudusta paljastunut kulttuurimaa-alue, taso 7. Pohjoisesta.
3	90255	Raunio 7, koeruudusta paljastunut kulttuurimaa-alue, taso 7. Etelästä.
	90256	Raunio 7, koeruudusta paljastunut kulttuurimaa-alue, taso 7. Etelästä.
	90257	Raunio 7. Kulttuurimaa-alueet, taso 8. Pohjoisesta.
4	90258	Raunio 7. Kulttuurimaa-alueita, taso 8. Idästä ylhäältä päin.
5	90259	Raunio 7. Kulttuurimaa-alueet osin kuopalle kaivettuina, taso 8. Itäkoillisesta, ylhäältä päin.
6	90260	Raunio 7. Kulttuurimaa-alueet osin kuopalle kaivettuina. Pohjoisesta.

SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO

H. POUTIAINEN 1991-1992

YLEISKARTTALUONNOS

MK 1:500 25 M

 R3 kiven- ja maansekainen raunio

 R10 mahdollin. raunio

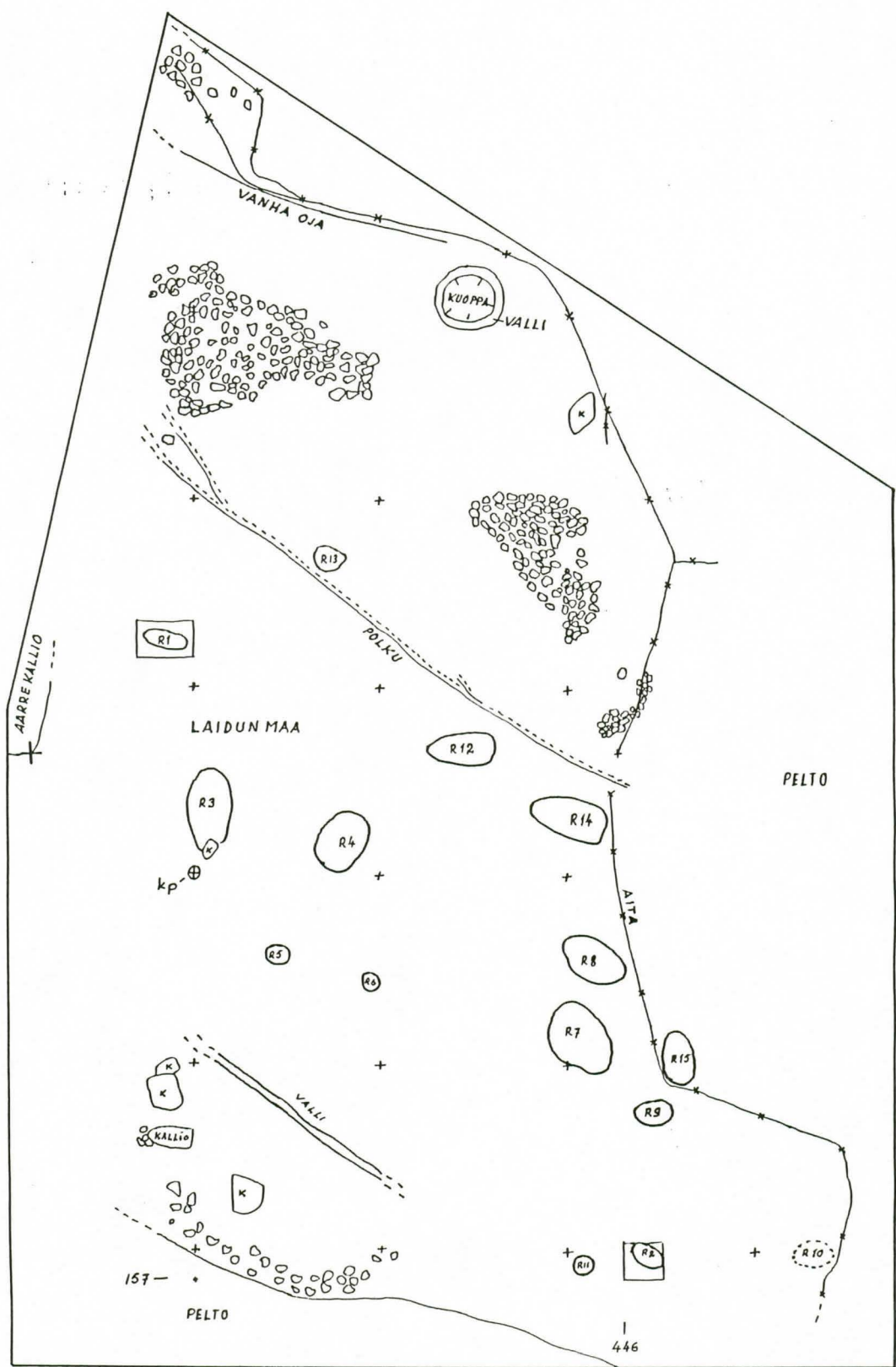
K kivi

 kivi

 pelforaunio

 kaivausalue

+ X=6856 76
Y=3576 74

SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO

S.17

H.Poutiainen 1992

RAUNIO 1 KIVEYS

MK ~~1:25~~ 1M

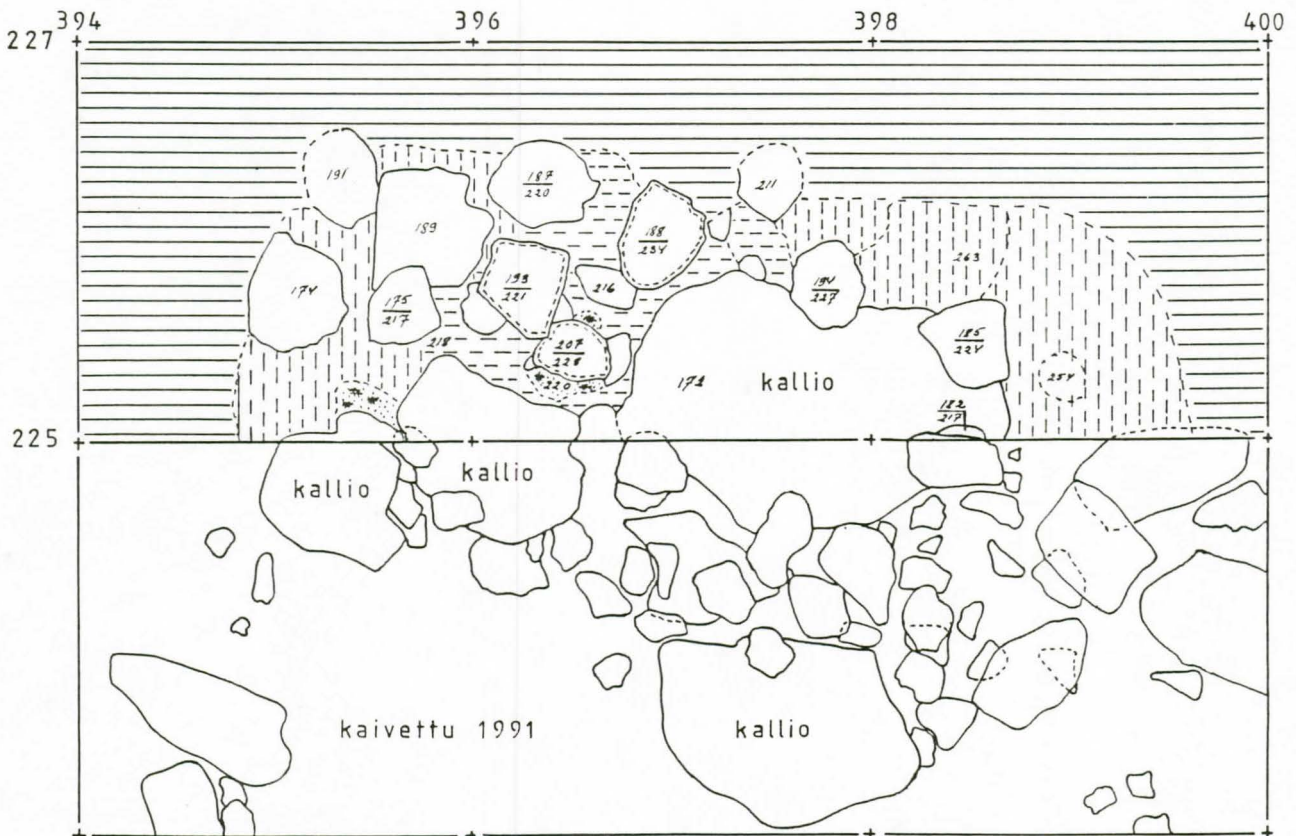
KP = 86,18 m mpy KOJE = 1,40

PIIRT. M.KOPONEN

PUHT. PIIRT. A.LAPPI

- ruskea hiekka
- sekoittunut ruskea kivennäismaa
- sekoittunut humus
- nokimaa
- hiili
- kivi jonka alla hiiltä
- koekuoppa

SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO

H. Poutiainen 1992

RAUNIO 7

TASOKARTTA

TASOT 2-7

MK 1:25 1M

KP = 86,18 m mpy KOJE = 1,40

PIIRT. M. KOPONEN

PUHT. PIIRT. A. LAPPI

- ruskea hiekka
- sekoittunut humus
- sekoittunut humus ja ruskea hiekka
- sekoittunut ruskea kivennäismaa
- tummanruskea rasvainen likamaa
- hiilensekainen vaalea nokimaa
- hiili
- humus
- seinämänkiveys ks. tasot 2-4

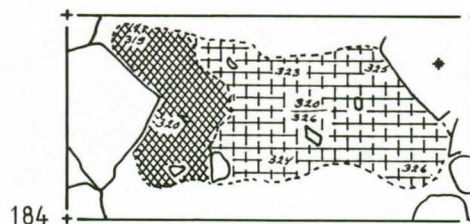
20°

NEP

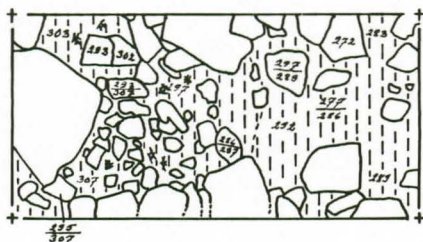
Taso 2

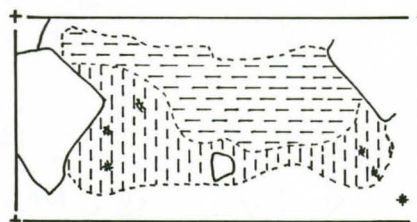
Taso 6

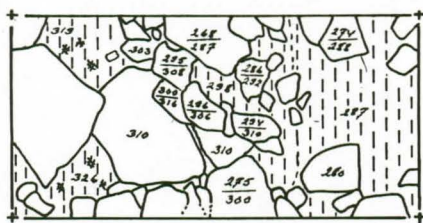
Taso 3

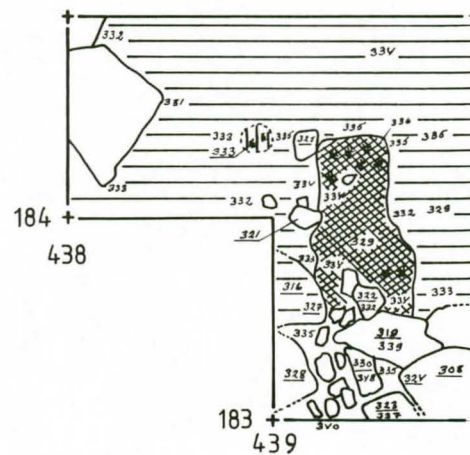
Välitaso 6-7

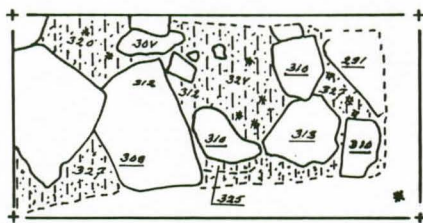
Taso 4

Taso 7

Taso 5

438

439

SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO

H. Poutiainen 1992

RAUNIO 7

RUUDUT

YKSITYISKOHTAKARTTA

TASO 8 JA POHJALUVUT

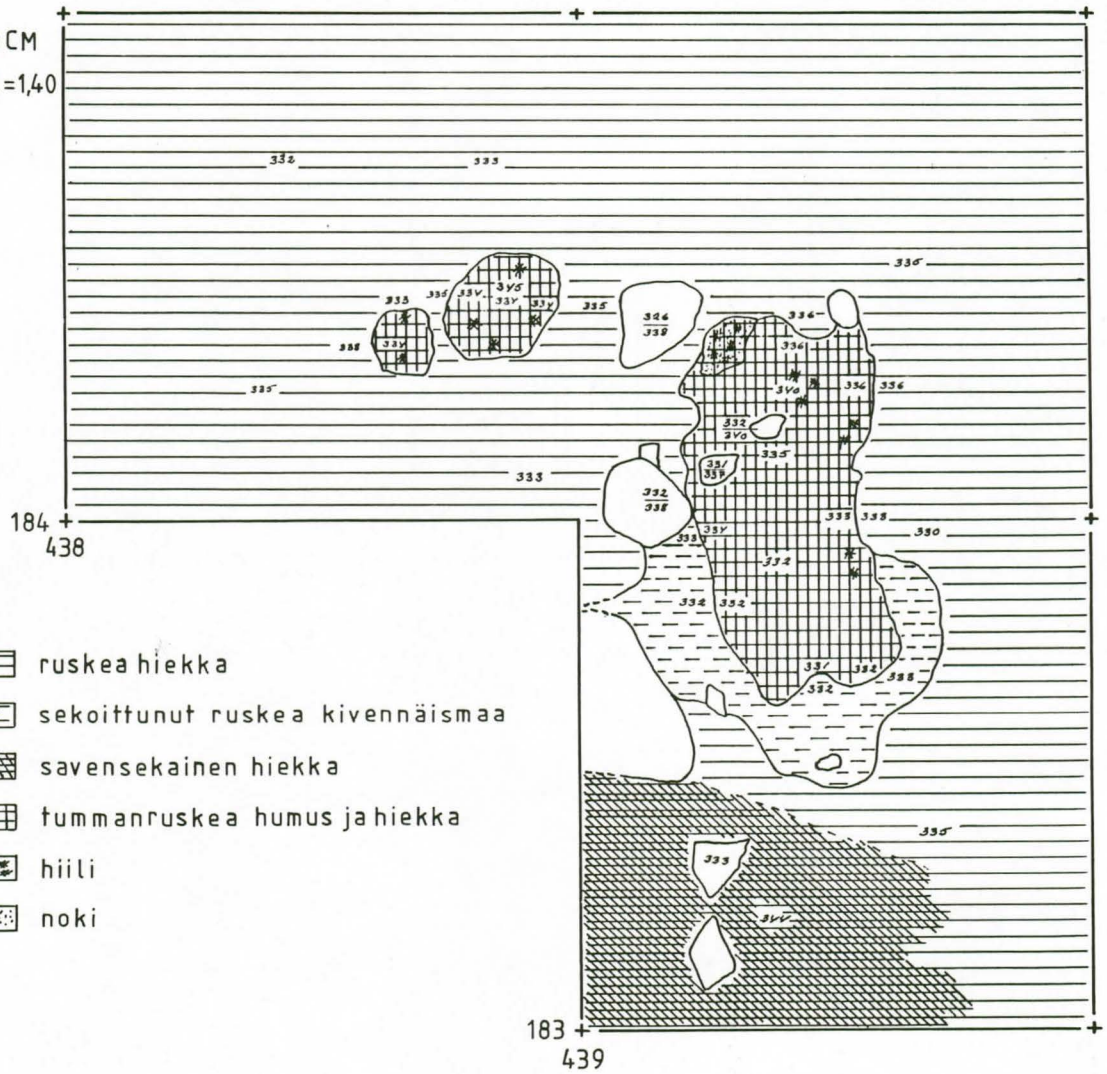
MK 1:10

40 CM

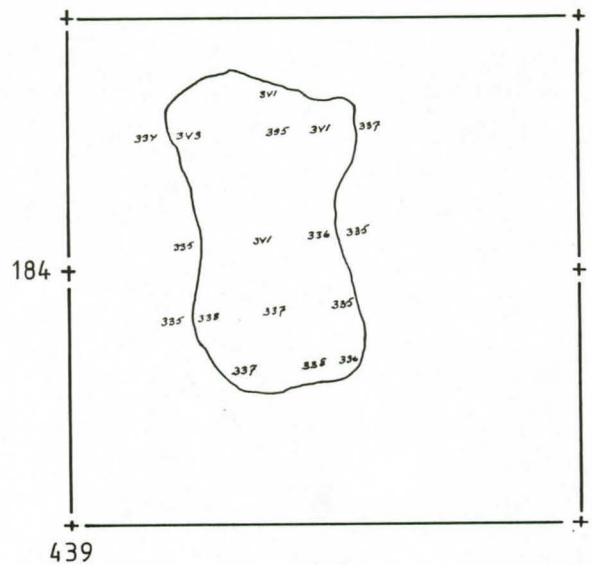
KP=86,18m mpy KOJE=1,40

PIIRT. M. KOPONEN

PUHT. PIIRT. A. LAPPI

- ruskea hiekka
- sekoittunut ruskea kivennäismaa
- savensekainen hiekka
- tummanruskea humus ja hiekka
- hiili
- noki

SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO

H. Poutiainen 1992

RAUNIO 7

LEIKKAUSKARTAT

MK 1:10 50 CM

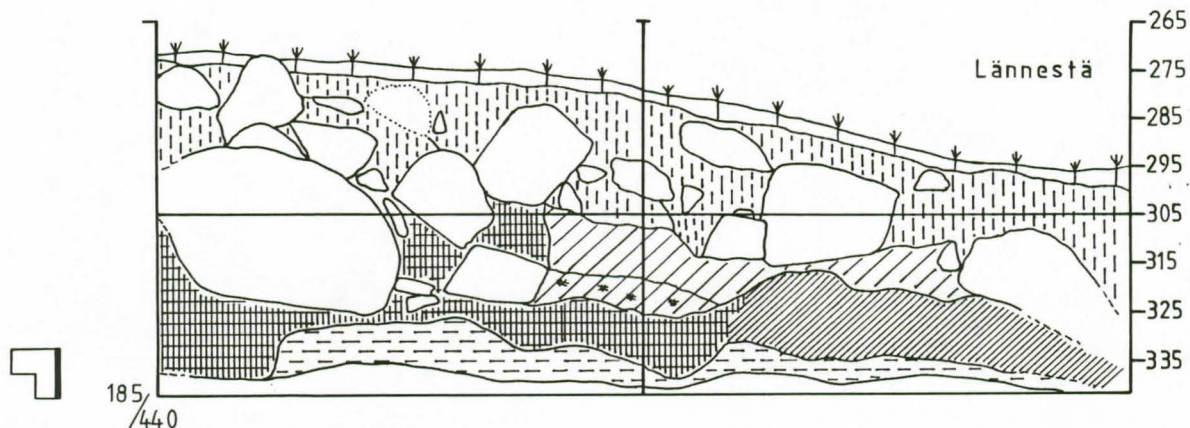
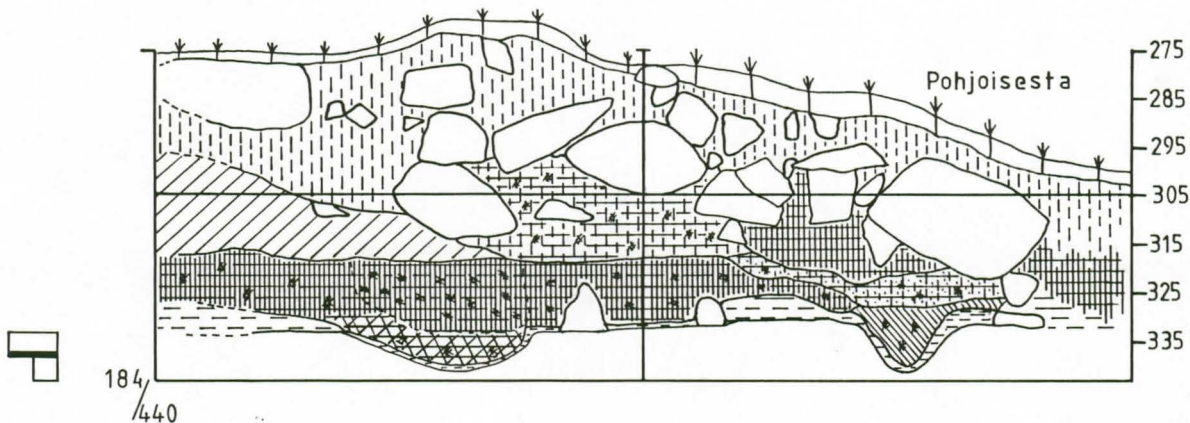
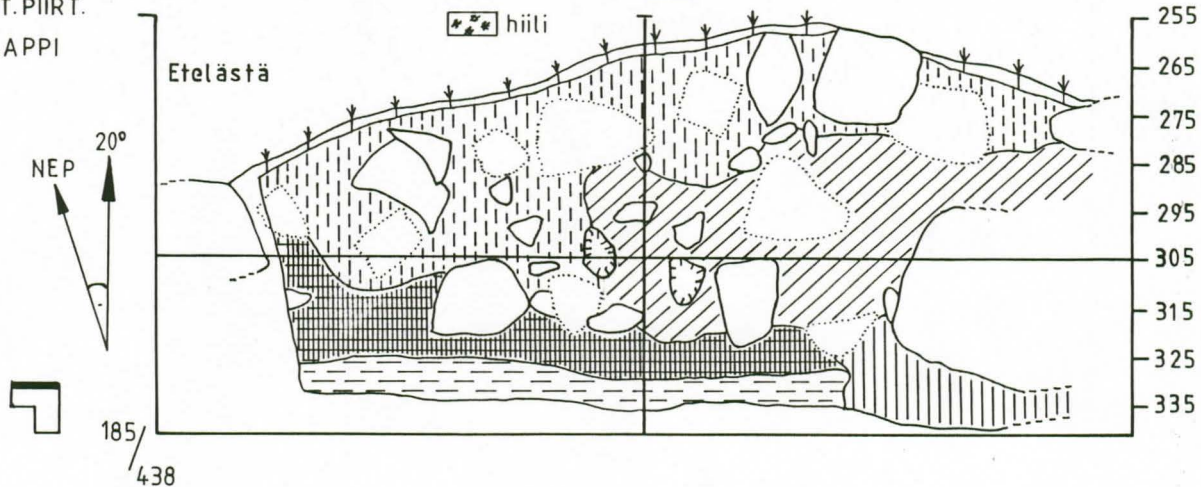
KP= 86,18 m mpy KOJE = 1,40

PIIRT. M. KOPONEN

PUHT. PIIRT.

A. LAPPI

- humus ▨ vaaleanruskea hieno hiekka (täyttömaa)
- ▤ sekoittunut humus ▩ ruskea kivennäismaa
- ▧ tummanruskea humus ja hiekka ▩ humuksensekainen likamaa
- ▨ sekoittunut humus ja ruskea hiekka □ poistettu kivi
- ▩ tummanruskea täyttömaa ▩ rautapitoinen kivi tai kuona
- ▩ savihiesu ▩ hiilen sekainen vaalea nokimaa
- ▩ hiili

SULKAVA IITLAHDEN HOVI AARREKALLIO

H. POUTAINEN 1992

F. 90252

1. RAUNIO 7, LAATTAKIVIEKSI,
TASO 5. IDÄSTÄ.

2. RAUNIO 7,
TASO 7.

F. 90254

3. RAUNIO 7,
TASO 7.

F. 90255

F. 90258

4. RAUNIO 7. TASO 8

4.

5. BAUNIO 7. KULTTURILMA-ALUEET
OSIN KUOPALLA KÄYTTÖNÄ.

F. 90250

6. SAMAN KUOPAN ED.

F. 90260